

A hét szentje: CLAVER SZENT PÉTER áldozópap

1580-ban született. Szülei jóra való, mélyen vallásos parasztok voltak. 1602. augusztus 7-én felvételét kérte a Jézus Társaságba, 1604. augusztus 8-án tette le fogadalmát.

Péter 28 évesen engedélyt kért arra, hogy a Nuevo Reino de Tierra Firmébe (Új-Granada egy része a mai Kolumbia északi táján) mehessen. Barcelonában befejezte teológiai tanulmányait, majd Sevillából 1610. április 15-én elindult Amerikába.

Annak idején Bartolomé de Las Casas domonkos atya javasolta, hogy az indiákat mentesítsék a munkavégzés alól, és néger rabszolgákkal pótolják őket. Francisco Ximénez de Cisneros bíboros támogatta ezt az elképzelést, a spanyol korona pedig hozzákezdett, hogy néger rabszolgákat küldjön Amerikába az indiák pótlására.

Rodriguez Alfonz testvér alázatosságától befolyásolva Péter ismételten elutasította a papságot, de a munkatársat kereső Sandoval rábeszélésére 1616-ban mégis kérte a szentelést. A jezsuiták generálisa, Muzio Vitelleschi ezt írta neki akkor: „A négerek lelki segítéséért és oktatásáért vállalt gond, olyan feladat, amelyet nagyra becsülök és nagyon dicséretesnek tekintek”.

Péter egy kis cellát választott magának a jezsuita kollégium kapuja mellett, hogy minden odaérkező színesbőrűnek a rendelkezésére állhasson. Volt itt dohány, datolya, cukor és ezer más, amit a négerek szerettek. „Claver atyának voltaképpen négernek kell lennie, mert egy fehér sohasem szeretett volna minket ennyire” - mondták a cartagenai négerek.

Amikor egy galeone (ennek a kornak gyors mélytengeri hajója) felbukkant a láthatáron, Cartagena egész kikötője megelevenedett. A kikötéskor már hallatszott a jellegzetes lárma: jajgatás, kiabálás, tompa, fájdalmas és szomorú hangzavar... Az egész kikötőben csak egy vagy két ember akadt, aki arra gondolt, hogy ezek a betegségtől és kimerültségtől elcsigázott emberek Isten gyermekei és valójában szabad emberek: Claver Péter és Sandoval, aki 1622-től kezdve egyedül Péterre hagyta ezt a munkát. 34 évet töltött az életéből a cartagenai kikötőben.

Mindezekon kívül törődött a foglyokkal és az inkvizíció foglyaival is. Egészen különleges módon szentelte magát azoknak, akik eretnokségbe estek, vagy az iszlám hívei lettek.

Élete vége felé alig aludt, vezeklő gyakorlatokat végzett vagy szemlélődött. Misztikus volt, de egyben a feketék apostola lett.

1654. szeptember 8-án halt meg.

1850. július 20-án avatták boldoggá, 1888. január 15-én XIII. Leó pápa szentté avatta. 1896. július 7-én pedig ugyanez a pápa az egész néger misszió védőszentjévé tette.

„Krisztus szeretete sürget minket...” (2Kor 5, 14), ezért

szeretettel hívunk téged egy **KATEKÉZIS SOROZATRA!**

Ha feltetted már magadnak a kérdést: Miért élsz, mi értelme az életednek? Ha tapasztaltad már: Az életed nem az elképzelésed szerint alakul, a kapcsolataid a családtagokkal, az emberekkel előbb-utóbb komoly szenvedést okoznak. Ha szívedben nehezeléssel kérdezed: Ha van Isten, miért ilyen az életem és miért ilyen a világ?

Bátorság! Gyere el és hallgasd meg a választ! A katekéziseken megismerheted az Egyház választát, az egyetlen igazi választ életed legnehezebb kérdéseire. Ha 14 évnél idősebb vagy, gyere el, bármilyen helyzetben vagy állapotban vagy!

A katekézisek minden hétfőn és csütörtökön 19 órakor kezdődnek a plébánián. Első alkalom 2019. szeptember 23. (h) 19 óra

Cím: 1082 Budapest, Horváth Mihály tér 7. Plébánia

(Bejárat a Fazekas Gimnázium mellett)

KÉSZ PROGRAMOK

9-én (h) találkozunk először a templomban a 17 órás szentmisén, majd az ezt követő előadáson. Előadó: Papp Éva: Az ismeretlen Szendrei Júlia. Kezdet 18 óra, helyszín plébánia 1. em.

14-én (szó) 10 óra KÉSZ Kongresszus az Országházban. A felvett jelentkezők vesznek részt a konferencián.

27-29. (p-v) kirándulás.

Program: Indulás 27-én reggel 7,30-kor érkezés 29-én este 21 ó 1.nap: utazás rövid megállóval Szerencs – Monok Kossuth ház megtekintése- Boldogkőváralja vár és Kastély - Vizsoly templom, biblia – Kőkapu - Pálháza szállás panzióban. Vacsora és reggeli a panzióban

2. nap: Füzéri vár meghódítása – Füzerradvány Károlyi kastély – Széphalom Kazinczy emlékhely Sátorlajújhely szállás a Rákóczy Szövetség táborában vacsora és reggeli idő függvényében Trianoni Kálvária vagy Borsi

3.nap: Sárospatak – mise- városnézés majd a hegy levét kostolgtatjuk – még nincs pontos helyszínem! Tervezem a mádi zsinagóga megtekintését, itt van ismerősöm, esetleg az ő pincéjét keressük meg. Utazás hazaérkezés 20-21 ó közt.

Október 6. (v) KÉSZ záróelőadás Kalocsára.

LAUDATE DOMINUM**Nyári hangverseny a józsefvárosi Szent József Templomban**

„Laudate Dominum omnes gentes – Dicsérjétek az Urat, áldjátok az Urat minden népek” – csendült fel többek között Mozart Ünnepeles Vesperásából a jól ismert részlet augusztus 28-án este a Horváth Mihály téri Szent József Templomban, s a műsoron operaszerepek és egyházi darabok szerepeltek.

Az esten Maria Teresa Uribe operaénekesnő mesterkurzus versenyének legjobbjai léptek fel. A chilei származású, Magyarországon élő művésznőt a '80-as években több operában is láthatam, hallhattam főleg Puccini –szerepekben. Sikert sikerre halmozott a Pillangókisasszony, a Manon, a Tosca címszerepében. Emellett Verdi –hősnőket is remekül alakított, így Aidát, Amelia Grimaldit (Simon Boccanegra), Ameliát (Az álarcosbál). Énekesi pályafutását követően tanított, többek között Fekete Veronikát, aki a Medveczky Ádám által vezényelt Macbethben kiválóan énekelte a Ladyt. Mesterkurzusokat kezdett tartani, nem csak Magyarországon, hanem Latin-Amerika több városában.

A műsor első felében Mozart, Bellini, Wagner, Verdi és Dvořák operáiból hallhattunk részleteket. Holdonner-Kirst Enikő A varázsfuvolából Pamina áriáját, és az Otello Ave Maria-ját énekelte. Lírai szopránja kifinomult énektechnikával párosult, melynek következtében vokális teljesítménye hatásos volt.

Híves Mária Bellini Puritánok c. operájából Elvira áriáját és Dvořák – méltatlanul keveset játszott – Ruszalkájából a Dal a Holdhoz-t szláv nyelven adta elő. A művésznő otthonosan mozog a bel canto műfajában. Magas hangjait szemtelen könnyedséggel, feszítés nélkül képezte. Seholy egy éles, fültépő hang.

„Útjára nézz, vond égi fénybe, Mert ő, mint angyal száll az égbe!” – ez a magyar fordítása a Wolfram -ária legszebb sorának.

Az ária népszerű neve: Dal az Esthajnalcsillaghoz. „Ó, drága alkonycsillagom, Mily jó, ha fényed láthatom!” Egressy S. Tamás baritonja sötét hangszínű, és nagyon jól veszi a magas lágékat. Érzelmdúsasan, de nem giccsesen adta elő azt a búcsú imát, annak a nőnek a lelki üdvéért, aki több zenekutató szerint nem más, mint Árpád-házi Szent Erzsébet. Az énekes uralja a hangját és intelligensen használja azt; a finom árnyalatok, lehetni pianók is megszólaltak.

Az est második részében egyházi darabokat, oratórium-részleteket adtak elő. Holdonner-Kirst Enikő Pergolesi Stabat Materéből az f-moll szoprán áriát énekelte annyira meggyőzően, hogy a mű végén 2-3 másodperc is eltelt, míg az áhítattól felocsúdva tapsolt a közönség. Híves Mária a bevezetőben említett Laudate Dominum-mal bizonyította, hogy bár Mozart finoman szólva

nem vetette meg az élet gyönyöreit, mégis ha egy valódi művész egyházi zenét ír, annak kezét Isten vezeti.

Fellépett a tanárnő, Maria Teresa Uribe, aki Bizet Agnus Dei művét énekelte sikerrel. A zenemű érdekessége, hogy Bizet Az arles-i lány közzenéjére írták a liturgikus szöveget. Az énekesnő művészetét átjárja az intelligencia és az elegancia, érti és érzi a zenét, tökéletességre törekszik, amelyhez olyan maximális precizitás társul, amely a művészek csillagai közé emeli őt.

„Aki énekel, kétszeresen imádkozik” - augusztus 28-án emlékeztünk meg a szentmisében Szent Ágoston püspökről, s neki tulajdonítják ezt a mondatot, amely azt akarja kifejezni, hogy éneklés közben a szívünk teljesen kitarul Isten felé. A fellépő művészek ezt bebizonyították. *Medveczky Attila*

HOGY VAGYOK EZZEL?

Tóni atya az előző vasárnapi misén hirdette, hogy az iskolások hozzák el a táskáikat, mert meg szeretné áldani azokat. Most a kilences misén sajnos egyetlen iskolás gyerek sem volt ott nem-hogy a táskája.

Láttam Tóni atya csalódott arcát és nagyon sajnáltam. Már megint cserben hagyták Őt, gondoltam.

Nem értettem miért nem fontos a szülőknek, hogy a gyermekük "vedelem" alatt legyen. Miért nem fontos megköszönni mindazt az Istennek, amit adott. Miért fontosabb minden más?

Pedig, nem baj, ha tudjuk: „Az áldás isteni cselekvés, amely életet ad, és amelynek forrása az Atya.” (Katekizmus)

Elhiszem, hogy ez volt a szünidő utolsó napja, hogy nehéz reggel felkelni stb. Ez mind csak kifogás. Amikor megkereszteltük a gyerekünket, azt is vállaltuk szülőként, hogy a hitre neveljük, hogy segítjük őket az üdvösség felé.

Milyen példát mutatunk és mennyire vesszük komolyan a hitünket? Mennyire fontos nekünk Isten, aki el akar halmozni az ajándékaival, de mi köszi, nem kérjük.

Az áldás: az ima alapmozgását fejezi ki: Isten és az ember találkozása; benne Isten ajándéka és az ember fogadtatása hívja egymást és egyesül. Az áldó ima az ember válasza Isten ajándékaira: mivel Isten megáld, az ember szíve válaszul áldhatja azt, aki minden áldás forrása. (Katekizmus)

Én mindig örülök, amikor valamit, vagy valakit megáldanak. Valóban érezhető hatása van az ilyen imáknak, még akkor is, ha nem így gondoljuk.

Azelőtt "divatban volt" a családokban is egymás megáldása. (biztos vannak most is ilyenek) Szép szokás, de nem a szépsége a lényeg, hanem a hatékonysága.

Bárki megáldhatja a másikat vagy egy tárgyat is, de mégis más, ha azt az áldást az egyház embere adja, sőt, hálásak lehetnénk.

És még egy gondolat eszembe jutott, amikor Máté evangéliumában a király meghívja a vendégeket és azok nem akartak elmenni. A folytatást gondolom mindenki ismeri, de el is lehet olvasni pontosan mit is mond és elgondolkodni rajta (Mt 22,3-14)

Itt sem a király személye volt a fontos, az igazi meghívó Isten volt.

Landesz Rita